

POSTANOWIENIE

Dnia 17 listopada 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Sychowicz (przewodniczący)

SSN Dariusz Dończyk

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa M.(...) Spółki z o.o. w W.

przeciwko Konsorcjum Finansowo-Handlowemu Spółce z o.o. w B., obecnie w C. i W. S.
o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 listopada 2010 r.,
zażalenia pozwanych na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 28 kwietnia 2010 r.,
sygn. akt VI ACa (...),

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 27 listopada 2009 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelacje pozwanych – Konsorcjum Finansowo – Handlowego Sp. z o.o. w C. oraz W. S. - od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 17 czerwca 2008 r.

Pozwani złożyli skargę kasacyjną od tego orzeczenia, podpisaną przez adwokata K. K. Przewodniczący w sądzie drugiej instancji wezwał do uzupełnienia braków skargi przez złożenie pełnomocnictw uprawniających pełnomocnika do reprezentowania pozwanych w postępowaniu przed Sądem Najwyższym i udokumentowania sposobu reprezentacji Konsorcjum Finansowo – Handlowego Sp. z o.o. w C. w dacie udzielenia pełnomocnictwa. W wyznaczonym terminie pozwani przedłożyli żądane pełnomocnictwa

udzielone adwokatowi K. K. Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 28 kwietnia 2010 r. odrzucił jednak ich skargę kasacyjną jako niedopuszczalną uznając, że pełnomocnictwa nie obejmowały umocowania do reprezentowania skarżących w postępowaniu przed Sądem Najwyższym, a jedynie umocowanie „do wniesienia skargi kasacyjnej” (pełnomocnictwo udzielone przez W. S.) i umocowanie „w sprawie kasacyjnej” (pełnomocnictwo udzielone przez Konsorcjum Finansowo – Handlowe Sp. z o.o. w C.), co – w ocenie tego Sądu – nie było wystarczające w świetle wymagań art. 87¹ § 1 k.p.c.

W zażaleniu na powyższe postanowienie pozwani zarzucili naruszenie art. 91 oraz art. 92 k.p.c. przez ich niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu, że pełnomocnik nie wykazał umocowania do reprezentowania pozwanych w postępowaniu przed Sądem Najwyższym pomimo, że w wyznaczonym terminie dostarczył odpowiednie pełnomocnictwa. We wnioskach skarżący wnieśli o uchylenie zaskarżonego postanowienia, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarżący mają rację, że Sąd Apelacyjny niesłusznie przyjął, iż pełnomocnictwa dla adwokata K. K., przedstawione na żądanie przewodniczącego w tym Sądzie, nie zawierały należytego umocowania w zakresie podjętych czynności, w szczególności zaś nie uprawniały do wniesienia skargi kasacyjnej w imieniu mocodawców. Dokonując wykładni art. 87¹ § 1 k.p.c. Sąd Apelacyjny błędnie uznał, jak się wydaje, że wymaganie, aby w postępowaniu przed Sądem Najwyższym, a także przy czynnościach procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji strona (o ile nie dysponuje kwalifikacjami z art. 87¹ § 2 k.p.c.) była zastępowana przez adwokatów lub radców prawnych, wyklucza możliwość powierzenia przez tę stronę zastępstwa konkretnemu pełnomocnikowi jedynie w ograniczonym zakresie np. do sporządzenia i wniesienia skargi kasacyjnej (takie upoważnienie wynika z pełnomocnictwa udzielonego przez pozwanego W. S.). Tymczasem pełnomocnictwo do konkretnej czynności jest dopuszczalne w świetle art. 88 k.p.c. także w postępowaniu kasacyjnym i powoduje, że czynność taka, podjęta przez pełnomocnika, odnosi skutki w stosunku do reprezentowanej strony. Odrzucenie skargi kasacyjnej pozwanego W. S. było więc nieuzasadnione, skoro wniósł ją pełnomocnik upoważniony „do wniesienia skargi kasacyjnej”. Kwestia, czy pełnomocnictwo uprawnia adw. K. K. także do podejmowania dalszych czynności w

postępowaniu kasacyjnym nie ma znaczenia na etapie badania prawidłowości złożenia skargi.

Z kolei pełnomocnictwo udzielone przez drugiego pozwanego - Konsorcjum Finansowo – Handlowe Sp. z o.o. w C. ustanawiało adwokata K. K. pełnomocnikiem „w sprawie kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego sygn. akt VI ACa (...) oraz we wszystkich instancjach (...)”. Umocowanie pełnomocnika może nastąpić przy użyciu różnych formuł prawnych wyrażających intencję mocodawcy i wymaga interpretacji nakierowanej na należyte odczytanie tej intencji. Ustanowienie pełnomocnikiem „w sprawie kasacyjnej” wyraża dostatecznie jasno wolę umocowania do sporządzenia i wniesienia skargi kasacyjnej oraz występowania w postępowaniu zainicjowanym wniesieniem tego środka prawnego. W konsekwencji ocenić należy, że skargę kasacyjną w imieniu obydwu pozwanych złożył prawidłowo upoważniony do tej czynności fachowy pełnomocnik – adwokat, który swoje umocowanie wykazał terminowo usuwając braki formalne skargi. Nie wystąpiła zatem przyczyna (nieusunięcie w terminie braków skargi kasacyjnej), którą Sąd Apelacyjny uznał za podstawę uzasadniającą odrzucenie skargi.

W związku z tym zaskarżone postanowienie należało uchylić na podstawie art. 398¹⁵ § 1 zd. 1 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.